RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN ARREST

van 1 oktober 2019 met nummer RvVb-S-1920-0099 in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0754-SA

Verzoekende partijen 1. de heer **Guido SAS**

2. mevrouw Gretel GHYSELINCK

vertegenwoordigd door advocaat Ward BORGMANS met woonplaatskeuze op het kantoor te 2300 Turnhout, Parklaan 46

Verwerende partij de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

Tussenkomende partij Mevrouw Carolien BOECKX

vertegenwoordigd door advocaat Reiner TIJS met woonplaatskeuze

op het kantoor te 2000 Antwerpen, Nassaustraat 37-41

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 22 mei 2019 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 4 april 2019.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lille van 13 december 2018 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomende partij een omgevingsvergunning verleend voor het wijzigen van de functie van een bestaande woning naar een kinderdagverblijf op het perceel gelegen te 2275 Lille, Boskant 39, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie E, nummer 169 B0.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 17 juli 2019 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen. De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partij met een beschikking van 5 augustus 2019 toe in de debatten.

De verwerende partij dient geen nota over de vordering tot schorsing maar wel het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkomende partij over de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 3 september 2019.

Advocaat Ward BORGMANS voert het woord voor de verzoekende partijen. Advocaat Joëlle GILLEMOT *loco* advocaat Reiner TIJS voert het woord voor de tussenkomende partij.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De tussenkomende partij dient op 25 oktober 2018 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lille een aanvraag in voor een omgevingsvergunning voor het wijzigen van de functie van een bestaande woning naar een kinderdagverblijf op het perceel gelegen te 2275 Lille, Boskant 39. De bestaande woning betreft een half open bebouwing. De verzoekende partij is eigenaar van de rechts aanpalende woning.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Turnhout', vastgesteld met koninklijk besluit van 30 september 1977, in woongebied met landelijk karakter en achterliggend agrarisch gebied.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 13 december 2018 een omgevingsvergunning aan de tussenkomende partij onder de volgende voorwaarden:

"

- -geluidsisolatie voorzien wordt, zodanig dat geluidsoverlast beperkt blijft tot een minimum of tot aanvaardbare normen.
- -de parkeerplaatsen in de voortuin dienen parallel met de weg te worden voorzien.
- -vanaf het aantal op te vangen kinderen meer dan 8 kinderen per dag betreft ontstaat er een parkeerprobleem en moet hier voorafgaandelijk een oplossing worden voorzien.

..."

Tegen deze beslissing tekenen de verzoekende partijen op 18 januari 2019 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Het Departement Landbouw en Visserij adviseert op 11 maart 2019 gunstig. Het advies luidt als volgt:

"

De aanvraag heeft geen betrekking op professionele agrarische of para-agrarische activiteiten, en is deels gelegen in landelijk woongebied en deels in achterliggend agrarisch gebied, langs een openbare weg met veelvuldige bebouwing.

Gelet op de bestaande toestand en de lokale ruimtelijke situatie veroorzaakt de voorgestelde functiewijziging in principe geen bijkomende schade aan de externe landbouwstructuren en de agrarische dynamiek. De voorgestelde functiewijziging is voor het departement Landbouw en Visserij dan ook aanvaardbaar. Het betreft eerder een kwestie van goede ruimtelijke ordening dan van vrijwaring van landbouwbelangen.

..."

De provinciale omgevingsambtenaar adviseert in zijn verslag van 28 maart 2019 om een omgevingsvergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

"...

GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING EN RISICO'S MILIEUASPECTEN:

. . .

De aanvraag betreft het omzetten van de bestaande woonfunctie naar kinderdagverblijf. Principieel kan een dergelijke functie in een woonomgeving aanvaard worden, echter moet gekeken worden of deze functie geen hinderfactor kan vormen voor deze woonomgeving.

In dit geval uit de beroeper – de aanvrager in de rechts aanpalende woning – diens bezorgdheid betreffende overlast afkomstig van geluid van deze nieuwe activiteit. Men kan stellen dat geluid geproduceerd door spelende peuters die daar voornamelijk overdag zullen verblijven en meestal binnen zullen verblijven, niet dermate storend is in een woonomgeving. Bovendien kan een akoestische isolatie opgelegd worden ter hoogte van de scheimuur tussen beide woningen.

Wel is er een problematiek wat betreft het aantal vervoersbewegingen dat de nieuwe functie zal genereren in deze lokale straat die niet voorzien is op een grote hoeveelheid verkeer. 's Morgens en 's Avonds zullen er bij het brengen en ophalen van de kinderen een aanzienlijke hoeveelheid wagens stoppen en vertrekken, terwijl het kleine perceel noch de openbare weg er op voorzien is.

Het perceel beschikt over onvoldoende parkeermogelijkheden. Op de aanvraagplannen wordt geen gewag gemaakt van parkeerplaatsen buiten één bestaande plaats achteraan in de tuinzone. Op de foto's is te zien dat nagenoeg de gehele voortuinzone verhard is zodat er een tweetal wagens kunnen parkeren/stationeren. Dit kan echter niet aanvaard worden. In een residentiële omgeving als deze, waar geen enkele dienstverlening of handelszaak voorkomt dienen de voortuinzones maximaal groen aangelegd te worden. Enkel de strikt noodzakelijke verhardingen kunnen toegestaan worden. Zoals de aanvraag nu voorligt zal de bijkomende parkeerdruk voornamelijk op de openbare weg afgewenteld worden, wat niet kan aanvaard worden.

In de vergunning in eerste aanleg van het college van burgemeester en schepenen wordt eveneens al aangegeven dat wanneer er meer dan 8 kinderen opgevangen zullen worden er een verkeersproblematiek zal ontstaan dat dient opgelost te worden met een herschikking van het terrein of een herlocalisatie. Dit kan echter enkel verwezenlijkt worden met een nieuwe omgevingsvergunningsaanvraag.

Aangezien de aanvraag geen adequate oplossing biedt voor de mobiliteitsimpact die de nieuwe functie zal hebben op de omgeving en voor de parkeerproblematiek, kan deze aanvraag niet voor vergunning in aanmerking komen.

Ruimtelijk is er an sich geen bezwaar. Het bestaande volume wordt integraal behouden en wordt achteraan enkel uitgebreid met een verandaconstructie met beperkte afmetingen. ..."

Na de hoorzitting van 2 april 2019 verklaart de verwerende partij het beroep op 4 april 2019 ongegrond en verleent een omgevingsvergunning. De verwerende partij beoordeelt de goede ruimtelijke ordening als volgt:

"

De aanvraag betreft het omzetten van de bestaande woonfunctie naar kinderdagverblijf. Principieel kan een dergelijke functie in een woonomgeving aanvaard worden, echter moet gekeken worden of deze functie geen hinderfactor kan vormen voor deze woonomgeving.

In dit geval uit de beroeper – de aanvrager in de rechts aanpalende woning – diens bezorgdheid betreffende overlast afkomstig van geluid van deze nieuwe activiteit. Men kan stellen dat geluid geproduceerd door spelende peuters die daar voornamelijk overdag zullen verblijven en meestal binnen zullen verblijven, niet dermate storend is in een woonomgeving.

Ruimtelijk is er nauwelijks of geen sprake van een bijkomende impact. Het bestaande volume wordt integraal behouden en wordt achteraan enkel uitgebreid met een verandaconstructie met beperkte afmetingen (regularisatie). Dergelijke uitbreiding is beperkt qua hoogte en diepte en derhalve aanvaardbaar op deze locatie. Er is immers een voldoende diepe tuinzone achteraan.

De verkeersdruk wordt aanvaardbaar geacht door de deputatie op basis van een advies van de politie regio Turnhout dat bijgebracht werd door de gemeente Lille. Dit advies luidt als volgt:

De straat Boskant te Lille is gelegen binnen de bebouwde kom van Lille. Het is een straat waar in het verleden al meerdere klachten geweest zijn dat er te snel gereden wordt en dat de straat gebruikt wordt als sluikweg om de drukke Rechtestraat te ontwijken. Het betreft een straat waar eveneens een horecazaak en een zelfstandige gevestigd is. Tevens is het de toegangsweg naar de plaatselijke chirolokalen. Er is dus frequent verkeer in de straat.

Het is toegestaan om zowel te parkeren op de rijbaan als op de gelijkvloerse berm. Er is in de omgeving van het kinderdagverblijf voldoende parkeergelegenheid. De extra belasting die het kortstondig parkeren bij het afzetten en ophalen van de kinderen teweeg gaat brengen, zal ons inziens geen probleem geven voor de parkeergelegenheid in de buurt. Het gaat hier niet om voertuigen die langdurig blijven staan.

Bovendien zal er een gunstige invloed zijn op de snelheid in de straat indien er geparkeerd wordt. Wat de verkeersveiligheid te goede komt.

Uit dit verslag blijkt dat de bijkomende parkeerdruk afkomstig van het kinderdagverblijf in deze straat aanvaardbaar is. Er is reeds sprake van een zekere verkeersdruk die door de aanwezigheid van deze zaak niet overdreven gaat toenemen. Het parkeergebeuren heeft een verkeersremmend effect wat zelfs een voordeel kan zijn voor de straat waar veel hardrijders passeren. Daarnaast beperkt het afzetten en ophalen van de kinderen zich tot een bepaald gedeelte van de dag en gaat het om kortparkeren.

In ondergeschikte orde:

Op de (lucht)foto's worden achteraan in de tuinzone een aantal constructies waargenomen alsook een aanzienlijke hoeveelheid aan verhardingen. Deze zijn niet te zien op de plannen van de oorspronkelijke vergunning en worden dan ook als niet vergund geacht. De aanvraag vermeld de regularisatie van deze constructies en verhardingen niet. Deze maken dan ook geen deel uit van voorliggende aanvraag. Niet vergunde zaken dienen met een afzonderlijke regularisatie aanvraag te worden geregulariseerd te worden.

..."

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is enkel aan de orde indien de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partijen.

De exceptie van de tussenkomende partij dient enkel onderzocht en beoordeeld te worden indien de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid wordt aangetoond en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen zetten onder de titel "Hoogdringendheid" uiteen:

"

Hierna zal worden aangetoond dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing ernstige nadelige gevolgen heeft voor verzoekers, en de ruimtelijke ordening van de onmiddellijke omgeving.

Het blijkt dat de aanvrager sedert het verlenen van de thans bestreden beslissing onmiddellijk kan overgaan tot het uitbaten van een kinderdagverblijf van maar liefst 23 kinderen in de woning naast die van verzoekers. Enkel de schorsing van de bestreden beslissing kan de belanghebbende partij ervan weerhouden om de het kinderdagverblijf te beginnen uitbaten.

Het pand werd reeds volledig uitgerust om 23 kinderen te ontvangen. Hiervoor waren blijkbaar geen structurele werken nodig.

Indien een uitspraak over de vernietiging moet worden afgewacht zal het kinderdagverblijf op volle toeren draaien en - dat blijkt uit hetgeen hieronder wordt uiteengezet - dat verzoekende partij hierdoor geconfronteerd zal worden met ernstige hinder.

De impact van de uitbating zal onherstelbare gevolgen hebben voor verzoekers.

..."

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, op grond van artikel 40, §3 DBRC-decreet, in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Volgens artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet houdt de vereiste van hoogdringendheid onder meer in dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot vernietiging. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de aanvraag betrekking heeft op een bestaande woning en tot doel heeft er een kinderdagverblijf uit te baten. De aanvraag omvat geen structurele wijzigingen van het pand. De verzoekende partij en de tussenkomende partij verklaren op de openbare zitting dat de uitbating thans reeds een feit is en gestart is begin februari 2019. De tussenkomende partij verklaart nog dat de bezetting momenteel beperkt is tot een zevental kinderen, maar dat het de bedoeling is om een twintigtal kinderen op te vangen.

De verzoekende partijen beperken hun uiteenzetting met betrekking tot de hoogdringendheid tot de stelling dat enkel een schorsing de uitbating, die ernstige nadelige gevolgen voor hen zal hebben, kan voorkomen. De verzoekende partijen lijken voor die ernstige gevolgen te verwijzen naar de uiteenzetting van de middelen.

3. Het komt een verzoekende partij die kiest voor de procedure bij hoogdringendheid, toe om in een betoog te overtuigen dat de feiten of omstandigheden eigen aan de zaak dermate zwaarwichtig zijn dat een spoedeisende behandeling van de zaak noodzakelijk of verantwoord is. In de onderliggende zaak voeren de verzoekende partijen dit betoog in een afzonderlijke titel, doch beperken zich zonder meer tot de stelling dat de uitbating omwille van ernstige nadelige gevolgen moet worden voorkomen. Niets belet dat een verzoeker in zijn betoog omtrent de hoogdringendheid verwijst naar een andere titel van het verzoekschrift, doch in dit geval moet duidelijk zijn naar welke uiteenzetting precies wordt verwezen en bovendien moet die uiteenzetting een betoog bevatten waarin de hoogdringendheid wordt verantwoord.

De verwijzing van de verzoekende partijen onder de titel "Hoogdringendheid" naar een verdere uiteenzetting laat het raden naar welke uiteenzetting precies bedoeld wordt. De verzoekende partijen lijken te verwijzen naar de uiteenzetting van de middelen. Nog aangenomen dat de verzoekende partijen verwijzen naar het tweede middel waarin wordt ingegaan op hinderaspecten – geluidsoverlast, verstoring van de rust en mobiliteitsproblemen – moet vastgesteld worden dat deze hinderaspecten worden aangevoerd om de stelling te verdedigen dat de verwerende partij ten onrechte het aangevraagde verenigbaar heeft bevonden met de goede ruimtelijke ordening. Het middel bevat echter geen betoog dat één of meer van die hinderaspecten dermate ernstig zijn dat de zaak bij hoogdringendheid moet worden behandeld.

Zelfs indien uit de uiteenzettingen van het verzoekschrift voldoende duidelijk is welke hinderaspecten de verzoekende partijen bedoelen bij de uiteenzetting van de hoogdringendheid, dan nog volstaat dit niet om aan te nemen dat een hoogdringende behandeling wenselijk of noodzakelijk is. Het is immers precies aan de verzoekende partijen om minstens aannemelijk te

maken dat de hinderaspecten, in het licht van de omstandigheden en feiten eigen aan de zaak, van die aard zijn dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure niet kan afgewacht worden.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat de verzoekende partij de hoogdringendheid niet aantoont, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

De Raad verwerpt de vordering tot schorsing	g.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.	
Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 1 oktober 2019 door de vierde kamer.	
De toegevoegd griffier,	De voorzitter van de vierde kamer,
Chana GIELEN	Nathalie DE CLERCQ